

[Ministeren for Grønland.]

kendt, at 10 færøske fiskerkuttere og 3 færøske linebåde må drive fiskeri på ganske lige fod med i Grønland bosiddende fiskere inden for kommunens grænser, d. v. s. også i de indre grønlandske farvande, herunder fjordene, men på betingelse af, at de afsætter fangsten til Godthåb Fiskeindustri. Der er endvidere givet tilladelse til, at én færøsk trawler må afsætte sin fangst til fabrikken. Der forhandles i øjeblikket med kommunalbestyrelsen og fiskeriforeningen, om det kan tiltrædes, at andre danske eller eventuelt norske linebåde kan træde i stedet for færøske linebåde for det tilfælde, at det ikke skulle lykkes at få kontrakt med de 3 nævnte færøske linebåde. Her skal dog bemærkes, at norske linebåde ikke må fiske inden for 3 miles grænser. Det siger sig selv, at fiskere fra denne del af riget — altså her fra Danmark — der måtte være interesseret i landinger til Godthåbanlægget, kan opnå samme tilladelser som færingerne, og jeg er bekendt med, at Godthåbselskabets bestyrelse også undersøger mulighederne for til foråret at få danske fiskerkuttere til Grønland.

Ved disse foranstaltninger og i håbet om normale fiskerisæsoner de kommende år samtidig med en betydelig forøgelse af aktive fiskere i Godthåb — og der er skaffet boligmuligheder for tilflyttende fiskere — mener regeringen ikke, at der på nuværende tidspunkt er anledning til at tage erhvervssystemet i Grønland op til øjeblikkelig overvejelse. Regeringen mener, at man i så henseende må afvente resultaterne af overvejelserne i Grønlandsudvalget af 1960 og overvejelserne næste år i Grønlands landsråd.

Da vi i maj måned i år i det høje ting vedtog loven om ændringer i lov om udøvelse af erhverv i Grønland, drøftede vi ret indgående, om tiden var moden til at opgive sondringen mellem bosiddende og ikke-bosiddende statsborgeres erhvervsrettigheder i Grønland. Som bekendt blev det med henblik herpå bestemt, at loven om udøvelse af erhverv i Grønland skal optages til revision senest i folketingsåret 1964-65, og den skal altså i landsrådet i sommeren 1964.

Jeg går ud fra, at man ved denne revision

ikke alene vil komme til at drøfte spørgsmålet om bopælspligten som betingelse for at kunne drive fiskeri overalt i de grønlandske farvande, men at man også vil tage bopælspligten i relation til udøvelse af næring, hvortil der kræves næringsbrev, op til behandling, ligesom man må drøfte afgifterne til konjunkturudligningsfonden m. v.

De vanskeligheder med tilførslerne af fisk, som anlægget i Godthåb har haft i starten, vil måske også have den virkning, at de for de grønlandske fiskere vil tydeliggøre, hvor vigtigt samarbejde vil være i de kommende år — ikke alene mellem grønlænderne indbyrdes, men også mellem de grønlandske fiskere og de fremmede fiskere, i første række naturligvis danske og herunder igen færøske fiskere.

Kommunalbestyrelsen og fiskeriforeningen i Godthåb har nu her i efteråret — og uafhængigt af denne redegørelse — selv bestemt, at et antal ikke i Grønland bosiddende danske fiskere skal have samme rettigheder til fiskeri, som de bosiddende har.

De skiftende regeringer har hidtil ikke taget afgørende skridt vedrørende Grønlandspolitikken, som ikke var tiltrådt af det grønlandske landsråd, og jeg mener heller ikke, det vil være klogt at gøre det.

I 1964 skal landsrådet forhandle med det færøske landsstyre om forlængelse af de bestående fiskeriaftaler, og ligeledes i 1964 skal landsrådet tage stilling til de spørgsmål, der knytter sig til erhvervsloven.

Når landsrådet således står over for at skulle tage stilling til bopælspligten, vil rådet antagelig være særlig interesseret i bopælspligtens forhold til fiskerispørgsmålet.

Men det må blive landsrådets sag at komme til klarhed over, hvad der i den forbindelse er til gavn for den grønlandske fiskeriindustri udvikling, og det ikke blot hvad Godthåbanlægget angår, men omfattende hele det grønlandske fiskeri.

Grønlandsudvalget af 1960 skal nu samles igen i næste uge. Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, som er medlem af dette udvalg, har, vil jeg mene, fået dagsordenen og vil af denne kunne se, at spørgsmålet, som der her er gjort rede for, skal til behandling i Grønlandsudvalget af 1960.